

РЕШЕНИЕ

№ 11180

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12314** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 167, ал. 2 т.2 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба на В. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. М. – САК, с посочен по делото съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.2, моб.тел: срещу приложена принудителна административна мярка „принудително задържане на пътно превозно средство за което не е заплатена дължимата цена за паркиране“ за лек автомобил „Волво“, рег. [рег.номер на МПС], приложена от контролор № 10 от ЦГМ ЕАД, описано в съобщение № В 2340763/25.10.2024г.

Твърди се незаконосъобразност и се иска отмяна на оспорваната мярка, предвид факта, че:

С определение от 20.06.2024г. по адм.д. № 5835/2024г. на ВАС организацията на движение, в т.ч. и отношенията по временно и постоянно паркиране е обявена за незаконосъобразна.

Нарушено е правото му на защита, тъй като не са налице никакви данни относно това какви са фактическите установявания на органа, няма данни за самият орган освен номер, който е непонятен за жалбоподателя, както и марката на автомобила не е изписана ясно и коректно.

Ответната страна - Г. Л., на длъжност „Контролор автомобилен транспорт“ в ЦГМ ЕАД, с адрес: [населено място], [улица] изразява становище за неоснователност на жалбата, тъй като:

Посоченото определение на ВАС не поражда никакви действия в

отношенията между ЦГМ ЕАД и трети лица. ВАС е потвърдил разпореждане на АССГ да бъдат преустановени действия на длъжностни лица от СО разпоредени от зам.кмет по транспорт за въвеждане на нова организация на движението чрез разчертаване нова маркировка, поставяне на пътни знаци, преградителни съоръжения и т.н. ВАС обаче не отменя въведеният със закон режим на почасова паркиране, нито отменя статута „Синя зона“ на [населено място] по приложение № 9/към чл.46 ал.2 НОДТСО/.В режима на зоните за почасово паркиране и контрол не е налице промяна от 2012г. насам освен поетапно разширение през годините, което обаче не касае [улица]. В този смисъл посоченото определение е напълно неотнормено.

Конкретното място на което е бил паркиран автомобилът попада в обхвата на „синя зона“ и следва да бъде заплатено по предвидените начини, което не е сторено. В този смисъл и прилагането на процесната ПАМ е законово следствие. Успоредно с това поставеното съобщение на автомобила не е административен акт и няма задължителни реквизити, поради което и неговата неяснота не е повод за отмяна.

С оглед твърденията на страните, предметът на служебна проверка и естеството на спора съдът съобрази и приема:

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна се установява, че:

На 25.11.2024г. Г. Л., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ в ЦГМ ЕАД е постановил задържане с техническо средство тип „скоба“ на лек автомобил „Волво“ рег. [рег.номер на МПС] , паркирано на [улица] без заплатена такса за паркиране.

Между страните не е спорно и жалбоподателят не твърди, че е заплатил такса за паркиране в „Синя зона“ а напротив – твърди, че такава не се дължи, като следствие от посоченото решение на ВАС.

На тази база съдът приема:

По силата на чл.99 ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Ал. 2 на посочената разпоредба предвижда, че местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране.

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с. з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "Център за градска мобилност" ЕАД по ред и при условия, определени със

заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП.

С т.1 от Заповед № СОА-РД95-578/26.11.2021г. на кмета на СО е въведен режим на почасово паркиране „Синя зона“ като в границите на зоната спада и [улица]. Същият режим по отношение на процесният булевард е въведен още със Заповед № РД-09-05-476 от 03.09.2012г. на кмета на СО/виж л.52 от делото/.

Със своя Заповед № С018РД- 95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил "Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип "скоба". Посочения акт определя юридическото лице "ЦГМ" ЕАД, чрез дирекция „Паркиране и мобилност“ като структура на която са възложени административните правомощия по използване и прилагане на техническо средство тип „скоба“, събирането на дължимите суми, определени по реда на чл.127 от НОТДСО от собственици или упълномощени от тях водачи за освобождаване принудително задържаните ППС в зоните за почасово паркиране на територията на СО. С т.3 на посочената заповед е посочено, че екипът за принудително задържане се състои от контролър и шофьор, като съгласно т.6 от същата контролърът поставя техническо средство тип „скоба“.

Със заповед № СОА17-РД95-554/29.09.2017г. на кмета на СО е определено дружеството ЦГМ ЕАД което да осъществява оперативна дейност по използване и прилагане техническо средство тип „скоба“.

С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на "Център за градска мобилност" ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността "Контролър автомобилен транспорт".

От страна на ЦГМ ЕАД и по нарочно разпореждане на съда е представен списък на служителите на длъжност „Контролър автомобилен транспорт“ е екипите за принудително задържане в отдел „Паркиране“, сектор „Принудително задържане, сред които и по т.10 е Г. Л. Представено и допълнително споразумение от 28.04.23г. към основния трудов договор между него и ЦГМ ЕАД, както и длъжностна характеристика за заеманата длъжност/л.91 и сл./

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставение му правомощия. Успоредно това при прилагане процесната мярка не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, обективирани както в разпоредбите на ЗДвП и НОДТСО, така и в цитираните Заповеди на кмета на СО.

Принудителното задържане на пътно превозно средство чрез техническо средство - скоба представлява принудителна административна мярка. По своя характер тази мярка е форма на държавна принуда, а по своето предназначение цели да отстрани вредните последици от констатирано правонарушение - паркиране на определените за целта места, без да е заплатена дължимата за това такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП. Мярката е нормативно-установена - чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. С оглед на това по своя характер налагането ѝ представлява проява на властта на съответния орган едностранно да предизвика промяна в правната сфера на адресата на мярката и следователно има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК.

Законът не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната мярка. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване на разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП не се изисква писмена форма. Същата се налага чрез фактически действия – използване на техническо средство за принудително задържане. В този смисъл правилно ответника посочва, че съобщението за поставяне на скоба не е административен акт и не следва да съдържа всички реквизити по АПК. Като контратеза съдът приема, че съобщението дава достатъчно информация и яснота относно датата, часа на задържане на автомобила, самият автомобил, изписан с марка и рег. №, т.е. всички необходими за установяване релевантните обстоятелства, данни.

С оглед изложеното фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда изисква да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

В настоящият казус безспорни се явяват обстоятелствата, че за процесният автомобил не е заплатена такса „синя зона“, както и, че същият е бил паркиран във времето на действие на платен режим на паркиране на територията на СО в пътен участък по отношение на паркирането в който е предвиден режим „синя зона“. Извън всички посочени заповеди, то по силата на чл. 55 от НОДТСО - Режимът на почасово платено паркиране е обособен в две зони: "Синя зона" и "Зелена зона" - валиден в работни дни в часовия диапазон от 08.30 до 20.00 часа за "Синя зона" и от 08.30 до 19.30 часа за "Зелена зона", събота - в часовия диапазон от 08.30 до 20.00 часа за "Синя зона" и от 10.00 до 18.00 часа за "Зелена зона". Зоните са за самотаксуване от водачите на ППС, като заплащането за паркиране се извършва веднага при заемане на място в същите и се различават по граници на обхват и условия за престой и паркиране, както следва:

"СИНИЯ ЗОНА" - оградена от булевардите и улиците - [улица], [улица], [улица], [улица], ул. Проф. М. Б., [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица]. Максимална продължителност на паркиране до 2 /два/ часа. По граничните улици и булеварди, посочващи обхвата на зоната, действа режим на почасово платено паркиране "Синя зона".

В приложение № 9 към чл. 55 НОДТСО е посочена и графична карта на режимите синя и зелена зона, което позволява да се установи безспорно, че мястото, на което е паркиран автомобилът е в зона за платено почасово паркиране „синя зона“.

Към преписката е приложен и приет по делото и снимков материал потвърждаващ посочените обстоятелства. А именно – че автомобилът е паркиран на място в режим „синя зона“, че за него не е заплатена такса за паркиране/л. 73 и сл./, както и, че обхвата на режим „синя зона“ в конкретният район е обозначен със знаци указващи специфичния режим на паркиране/л. 99 и сл./...

Успоредно с това предмета на адм.д. № 5835/2024г. на ВАС е

законосъобразността на разпореждане № 5390 от 16.05.2024 г., постановено по административно дело № 4553/2024 г. по описа на Административен съд София – град, с което съдът е разпоредил да бъдат безусловно прекратени действията извършвани от длъжностни лица от Столична община, разпоредени от зам.кмет по транспорт И. П. по въвеждане на нова постоянна организация на движението в [населено място] по [улица], [улица]и [улица]чрез разчертаване на нова пътна маркировка, поставяне на пътни знаци, преградителни съоръжения и т.н.

В своето определение по делото ВАС е посочил,че последният Генерален план на Столична община е приет с Решение № 115 на Столичен общински съвет по Протокол №11 от 08.03.2012 г. Към момента на извършваните фактически действия по новата организация на движението, периодът на действие на този план е изтекъл, следователно няма действащ план. Липсата на действащ Генерален план за организация на движението за Столична община или за процесния участък, съгласно който да се извършват действията по въвеждане на нова постоянна организация на движението в [населено място] по [улица], [улица]и [улица], води до извода за тяхната неоснователност.

ВАС ясно е посочил,че „...Приложимия за случая подзаконов нормативен акт е Наредба № РД-02-20-2/24.10.2022 г. за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване /наричана за краткост Наредбата/, поради което правилно съдът се е позовал на разпоредби от същата. Съгласно чл.5, ал.1, т.1 от Наредбата, организацията и безопасността на движението и пътният трафик се планират и проектират чрез общи устройствени и други стратегически планове, в това число и чрез генерален план за организация на движението. Генералният план за организация на движението е комплекс от мерки и решения, които регулират и онагледяват оптимални и безопасни режими на придвижване на всички участници в движението по пътната инфраструктура. Редът за въвеждане на организация на движението е ясно и точно определен в законовите, подзаконовите и общинските нормативни актове. Това е уредено и се прави, за да се гарантира обществения интерес за опазването на живота и здравето на гражданите, които използват пътната инфраструктура като участници в движението. Всяко нарушаване на тези правила и редът за въвеждането на организация на движението застрашават пътната безопасност, респективно животът и здравето на ползвателите.

Важно в конкретния случай е да се посочи разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредбата, която е императивна и регламентира, че генералният план за организация на движението на цялото населено място или на част от него се изготвя за период на действие от 5 години. В същия смисъл е и чл. 4, ал. 1, изр.последно от Наредба за организация на движението на територията на Столична община, според който срокът на действие на ГПОД е 5 години.“

По силата на чл.4 ал.1 НОДТСО за организация на движението на територията на СО се изготвя Генерален план за организация на движението (ГПОД). Той обхваща всички комуникационно-транспортни площи, обслужващи движението на ППС, маршрутите на превозните средства по редовните и допълнителните линии за обществен превоз на пътници, пешеходното и велосипедното движение и паркирането. Срокът на действие на този план е 5 години.

Съгласно чл.15 от Наредба № РД-02-20-2/24.10.2022 г. за организиране на

движението по пътищата, отворени за обществено ползване. В обхвата на ГПОД попадат всички комуникационно-транспортни площи, обслужващи движението на пътни превозни средства (ППС), превозни средства от редовните линии за обществен транспорт за превоз на пътници (РЛОТПП), пешеходното и велосипедното движение, както и паркирането. Нормата на чл.14 ал.1 от същата наредба предвижда, че Генералният план за организация на движението на цялото населено място или на част от него се изготвя за период на действие от 5 години.

С цитираният акт, ВАС ясно постановява, че извършената нова постоянна организация на движението в [населено място] по [улица], [улица] и [улица] е незаконосъобразна поради липса на действащ ГПОД. Т.е. естествен извод от така посоченото определение е, че липсата на действащ генерален план е отрицателна предпоставка за въвеждане на нова организация на движението.

Естествена последица от акта на ВАС е невъзможност да бъдат извършвани правно-обвързващи действия от общината по отношение на трети лица съобразно новата организация. Това не означава, че организация на движението не съществува. Напротив – при отмяна на нововъведената организация именно предходната продължава действието си. Ясно следва да се посочи – актът на ВАС потвърждава отмяна на фактически действия, а не третира отмяна на подзаконов нормативен акт така, че евентуално да бъде поставен въпросът – кой акт действа след отмяна на изменящият. Дали общината е отменила разграфяването и дали е възстановила старата организация на движение е въпрос относим към потенциален иск за вреди от бездействие на общината. Отмяната на незаконосъобразни фактически действия по смисъла на чл.254 АПК позволява същите да се считат неизвършени по смисъла на правните им последици. Същевременно лицето, засегнато от незаконосъобразността има право да търси обезвреда за периода на действието им и съобразно причиненото му.

От своя страна - въвеждането на режим синя зона черпи своята легитимност пряко от ЗДВП, както бе посочено по-горе и на подзаконово ниво - с доразвитието в НОДТСО. Успоредно с това на територията на СО с нарочен акт на СОС и кмета на СО са определени границите и обхвата на местата в режим платено паркиране. Видно от данните по делото – процесният автомобил дори не е паркиран на мястото, където е въведена нова организация на движение, а стандартно, от дясно успоредно/и не по диагонал/ на посоката на движение. В този смисъл автомобилът е паркиран на място обхванато от действащ режим „Синя зона“ и за него са валидни изискванията за заплащане на такса.

В рамките по делото, съдът е изискал и е представена, от трето неучастващо лице /директор на дирекция „Управление и анализ на трафика“, СО/ относно това извършвани ли са и какви точно действия във връзка с новата организация на движението по [улица] отменени с разпореждане № 5390 от 16.05.2024г. на АССГ/в сила/, както и наличните в тази връзка документи засягащи конкретният участък където е бил паркиран автомобилът на жалбоподателя - [улица]. За яснота и прецизност относно процесният пътен участък съдът е постановил на третото лице да се изпрати копие от съобщението за принудително задържане и снимковият материал.

Видно от писмо, заведено в деловодството на АССГ на 27.02.2025г., директор на дирекция „Управление и анализ на трафика“, СО заявява, че при извършваните ремонтни дейности във връзка с нововъведената и отменена

впоследствие организация на движението, в посоченият участък не е променяно местоположението и видът на знаковото стопанство, регламентиращо режим на почасово паркиране „Синя зона“, нито статутът на територията на [улица]като част от този режим.

Успоредно с това – данните по делото позволяват на съда да установи, в т.ч. и чрез снимков материал/извън дотук изложените заповеди и схеми/,че в процесният участък се установява наличието на поставени указателни табели-знаци за въведеният режим синя зона,респ. за изискването за почасово платено паркиране/виж л.99 и сл. от делото/. В този смисъл новата организация не е отменила,нито отмяната и е породила неснота или потенциално объркването относно изискванията към паркиране в посоченият пътен участък.В този смисъл за жалбоподателят не е налице неяснота провокирана от бездействието на СО. Не е налице и промяна в режима „Синя зона“. Цитираната по-горе уредба, в частност чл.55 НОДТСО, гласи недвусмислено,че всяко едно паркиране в обхвата на „синя зона“ е паркиране в платен режим/с изключение на лицата, ползващи преференции,каквото жалбоподателят не твърди,че е/. В този смисъл промяната на организацията на движение не променя по никакъв начин режимът „Синя зона“ и неговият обхват, както и принципната законова постановка,че всяко едно паркиране в зона обозначена с пътни знаци като „синя зона“ е платено.Освен това – предмета на делот пред ВАС на засяга по никакъв начин обхвата на синя зона,нито поставените знаци определящи нейното начало,край и предели.

С оглед твърдението обективизирано в писмените бележки на жалбоподателя, че данните по делото сочат, че все пак е налице промяна в маркировката, а именно от хоризонтална към вертикална, то следва да се посочи, че това обстоятелство би било относимо и следва да се анализира в хипотезата на неправилно паркиране/хоризонтално вместо вертикално или обратното, евентуално паркиране върху места обозначени за хора с двигателна необходимост и прочее/, но не и в хипотезата на паркиране в платен режим, при неплатена такса. Дали жалбоподателят е бил спрял съответно на съществуващата/отменената маркировка е въпрос неотносим към дължимостта на таксата. Както индиферентен към настоящият спор, но несъмнено значим от гледна точка уважението към законността и значението на влезлите в сила съдебни актове, е въпросът, засегнат в писмото на третото неучастващо лице, а именно - че не са възлагани дейности по премахване нововъдената организация, защото това не следвало от съдебното разпореждане. И който въпрос несъмнено следва да получи своят ясен отговор и последици...

Това позволява да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, а именно, че е налице паркирано моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране и обозначена по надлежен начин, поради което и законосъобразно е използвано техническо средство за принудително задържане до заплащане на цената и на разходите по прилагането му.

В заключение следва да посочи и,че оспорваната мярка е в съответствие с целта на закона, тъй като по своята същност принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължима такса .При постановяването на конкретната мярка не се разкрива превратно използване на власт, т.е. постигане на цел,различна от нормативно предвидената.

Поради всичко гореизложено процесното оспорване се явява неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и своевременно направеното искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, както и представена разписка за заплащането им, с оглед заявеното възражение за прекомерност съдът счита, че същите следва да се присъдят в предявеният размер на основание чл.143 ал.3 от АПК с оглед факта, че са под минималната стойност на чл.8 ал.3 от Наредба № 1/2004г. Поради това същите следва да се определят в размер на 600лв. в полза на юридическото лице, в чиито състав осъществява служебните си правомощия ответника.

Ето защо и на основание чл. 172 ал.2 предл. пето от АПК, Административен съд София-град,74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата жалба на В. К. В., ЕГН [ЕГН], срещу приложена принудителна административна мярка „принудително задържане на пътно превозно средство за което не е заплатена дължимата цена за паркиране“ за лек автомобил „Волво“,рег. [рег.номер на МПС] , приложена от Г. Л., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ в ЦГМ ЕАД, описано в съобщение № В 2340763/25.10.2024г.

ОСЪЖДА В. В., ЕГН да заплати на "Център за градска мобилност" ЕАД, седалище и адрес на управление – [населено място], [улица],ЕИК 20218735 сумата от 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: